

Nerede bir yoldaş varsa,
Türkiye Komünist Partisi
oradadır!

Türkiye Komünist Partisi Merkez Organı Ağustos 2011 (Yıl 37)

Savaş Tacirlerini Durduralım!

Türkiye, Başbakanın tanımlamasıyla “uluslararası siyasi aktör” olacakmış. Bu durumda halklarımıza da “ucuz figüran” olmak kalıyor. Ama Erdoğan yanılıyor. İsteddiği kadar % 10 barajı ve antidemokratik, faşizan uygulamalar sonucunda seçimlerden güçlenerek çıktığını zannetsin, istediği kadar iç hesaplaşmalarında ordu içinde ipleri eline aldığı düşünün, ezilen ve sömürülen milyonlar ona yol vermeyecekler. Bu gidişatı tam olarak engellemek biraz daha zaman alacak olsa da, eğer Erdoğan içerde Kürt halkına karşı ve dışarda Ortadoğu, özellikle de Suriye halklarına karşı maceracı girişimlerini sürdürürse kendi bindiği dalı kesecek. Bu tür girişimler beraberinde, barış ve demokrasi güçlerinin daha da güçlenmesini getirecek ve ülkede burjuva egemenliğinin sonunun başlangıcı olacak.

Türkocakları kökenli Gül, Akıncılar kökenli Erdoğan ve Fethullah'ın temsilcisi Arıncı, Davutoğlu ve Çelik'lerin ittifakı, ABD kumandalı Fethullah hareketinin desteği onları kurtaramayacak. Aralarında bir uzlaşma var. “Lider”liğini görüntüde Erdoğan'ın yaptığı çete, Fethullah grubunun desteği olmasa bu kadar ileri gidemezdi. Fethullah grubu, “Turuncu Devrimlerin” finansörü Soroz'un Türkiye şubesidir. AKP kurulurken yaptıkları pazarlık sonucu, önce Milli Eğitim, Sağlık, İçişleri, Dışişleri ve Adalet Bakanlıklarını alan Fethullah grubu bu alanlarda aşama aşama yüksek bürokrasi ve alt kademedeki yerel bürokrasiyi kontrol altına aldı, kendi amaçlarına uygun içerik ve uygulama değişikliklerini yaptılar. CHP, Fethullah Okulları, İmam Hatipler ve Kuran Kursları ile oyalanadursun, Milli Eğitim Sisteminin tüm içeriği ve yönetici kadroları Fethullahçıların programına göre düzenlendi. Çok övündükleri Sağlık sisteminde göz boyayan ve tamamen ticari içerikli sistemi oturtular. Bunu yapmak için Fethullah destekli ABD ve gerici Arap Fonlarından kaynak yarattılar, hazine olanaklarını tarumar ettiler. İçişleri Bakanlığında önce Polis Teşkilatı ve ardından MİT içinde değişiklik yaparak Fethullahçı kadroları belirleyici konulara getirdiler. Adalet Bakanlığı ve Yargı Kurumları bünyesinde üst düzeyde istedikleri değişiklikleri yaptılar. Bütün bu süreç boyunca bütün dikkatleri ordunun hiyerarşik komuta kademelerini tepeden aşağıya yeniden düzenlemektir. Bu konuda ciddi aşamalar kaydettiler. Dolayısıyla Dışişleri'ni de kontrol altına alan bu güçlerin önünde dışarda emperyal, saldırgan girişimlerde bulunmak için kendilerince bir engel yok. Ordunun tepesinde kendi istedikleri yönde değişiklikler yapmasalardı, içerde ve dışarda saldırganlığın koşulları onlar açısından bu kadar müsait olmayacaktı.

Fethullah çetesi sadece bakanlıklara yerleşmiyor. Troçkistler, Taraf gazetesi çevresinde oluşturulan sözde “liberal sol”, Kemal Burkay gibi sosyaldemokrat unsurların ruhlarını burjuvaziye satarak Nabi Yağcı'ların yolunda ilerlemeleri ve AKP'nin ‘kürt politikacıları’ ve “solcuları” olmaları bir tesadüf değil. AKP bu yolla içerde ve dışarda girişeceği maceraların karşısında direnişi engellemek için bu alanlarda örgütleniyor. Finansör yine Fethullah grubu ve Soroz, yani CIA. AKP, içerde iktidarını perçinlerken, dışarıda yeni maceralara hazırlanıyor. Bu adımların içerde iktidarlarını daha da güçlendireceğini sanıyor. Yanılıyor. Ezilen ve sömürülen Türkiye halkları bu senaryonun figüranı olmayacak.

Açıklama

Burjuva tiyatrosu: “Ordu ve AKP” SEYİRCİ DEĞİL, MÜDAHİL OLACAĞIZ !

Ülke son günlerde ordunun tepesindeki değişiklikler, istifalar, veda açıklamaları ve değişik açılardan yapılan yorumlarla çalkalanıyor. Tabii ki bu konuda değişik varsayımlarda bulunmak, senaryolar, komplo teorileri üretmek mümkün. Neki, bunların hiç bir tanesi gelişmelerin özünü açıklamaya yetmiyor. Meselenin özü, Genel Kurmay Başkanı ve Ordu Komutanlarının, Ergenekon ve Balyoz soruşturmaları nedeniyle tutuklu bulunan yüksek rütbeli subay ve generallerin serbest bırakılması ve terfi ettirilmeleri meselesi değildir. Mesele, tek başına Genel Kurmay Başkanlığının, Milli Savunma Bakanlığına bağlanıp bağlanmama meselesi de değildir. Bunlar, işin özünün sonuçlarıdır, dışa yansımalarıdır. İşin özü, egemen sınıflar içinde yıllardır yürüyen, iktidara bütünüyle sahip olma mücadelesinin, “erk olma” mücadelesinin yeni bir aşamaya yükselmesidir.

AKP'nin ikinci kez hükümet olduğu 2007 seçimlerinde ve onun akabinde Cumhurbaşkanlığı seçimleri sürecinde laik-şeriatçı ekseninde yürüyen propaganda savaşı Kemalist statükocu güçlerin, AKP çevrelerini cumhuriyet ve laiklik karşıtı olarak nitelendirip, Türk bayrağı, milliyetçiliği, ulusalçılığı etrafında yığınları etkilemeye çalıştıkları bir dönemdir. O dönemde Ordu ve Statükocu Kemalistler, gerici emperyalist ajanı Abdullah Gül'e karşı, karanlık NATO Generali Çevik Bir'i aday göstermek istediler. Ellerinde bayrak “Cumhuriyet Mitingleri” ne katılan seçmenler gizli gizli AKP'ye oy verdi. Bunun ardından yolsuzluk suçlamaları ve işaatları gündeme geldi. Bu şekilde birbirlerini yıpratmaya ve kitle desteklerinde güçler dengesini değiştirmeye çalıştılar. Andıçlar yayınlandı, AKP hakkında kapatma davaları açıldı. 12 Eylül 2010 Anayasa Referandumunu ve 12 Haziran 2011 Genel Seçimlerinde, Kürt Ulusal Sorunu'nu kullanarak, ırkçılık ve savaş kısırcılığı yarışına girerek birbirlerini yıpratmaya ve suçlamaya, bu şekilde seçmen dengelerinde sonuç alacaklarını düşündüler. Bütün bu süreçlerde aralarında keskin bir mücadele yürüdü. Şu aşamada görünen o ki, AKP güçleri daha üstün geldi, Ergenekon ve Balyoz soruşturmaları ile asker-sivil karşıtlarını “Silivri” de kontrol altına aldı. AKP güçleri bunu yapmasaydı Statükocu Kemalist güçler, AKP'ye karşı devirme girişiminde bulunacak, tam anlamıyla iktidar olmalarını engellemeye çalışacaklardı.

Son tahlilde bu kavga egemen sınıflarının ve onların “sermaye-devlet bürokrasi-ordu” içindeki değişik kanatlarının mücadelesidir. Sermaye'nin yeraltında, devlet olanaklarını kullanmasında da son 8 yılda yeni bir paylaşım, yeni bir dengeleme olmadı mı? AKP hükümetinin önündeki en büyük engel Ordu içinde onlara karşı olan güçlerin varlığı idi. Bu sorunu aşmak uzun vadeli bir hazırlık, çelişkili, çatışmalı bir süreç gerektirdi. Sonunda tam olarak istedikleri sonucu alamasa dahi, AKP güçleri bu sene YAŞ Kararlarında ağırlıklarını koydular ve deyim yerinde ise kefeni yırttılar. 2012 YAŞ Kararlarında bu adımı daha da geliştirmeye çalışacaklar.

Statükocu Kemalist güçler ve onların Ordu içindeki temsilcileri bugün kendilerini “sol” olarak adlandıran belirli kesimler tarafından korunmaya, savunmaya alınıyorlar. Bu Ordunun tepesinin 12 Mart ve 12 Eylül faşist darbelerinin sorumlusu, İşçi Sınıfı Hareketini, Kürt Özgürlük Hareketini, İlerici Devrimci Gençlik Hareketini kanla, ateşle ezen güç olduğu unutuluyor. Bunların savunulacak hiç bir yanı yoktur. Ama AKP Güçlerinin de savunulacak hiç bir yanı yoktur. “Demokrasi Havarisi” kesilen AKP içte ve dışta, azgın, saldırgan, antidemokratik, faşizan politikalar geliştiriyor. Onların arasındaki çelişkiler ve mücadeleler uluslararası güçler dengesinin sonucudur, ABD ve AB Emperyalizminin, Türkiye'de sermaye kesimlerine yaklaşımının, hangi güçleri desteklediklerinin ifadesidir. Kapitalist sistemde güvenlik güçleri ve ordu sermayenin, burjuvazinin bekçisidir.

Türkiye Komünist Partisi bu deve güreşinin tarafı veya belli bir kesimin destekçisi değildir. Türkiye Komünist Partisi, Türkiye İşçi Sınıfının, Kürt ve Türk halklarının, diğer uluslardan ve dinlerden azınlıkların, yoksul köylülerin, savaş cephelerinde ölmeye gönderilen yoksul aile çocuklarının, askerlerin, kadınların, gençlerin partisidir. Türkiye Komünist Partisi işçi sınıfını, halklarımızı, AKP iktidarına ve burjuvazinin egemenliğine karşı mücadeleyi yükseltmeye çağırıyor. Bu kavga sınıf kavgasıdır. Burjuvazinin tiyatrosunun seyircisi olmayacağız. Müdahil olacağız !

Mektup

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ

Kuruluş/Founded: 1920

Demokratik Toplum Kongresi- DTK

Eşbaşkanlığına

Amed / Kürdistan

Türkiye

Değerli Dostlar,

Türkiye Komünist Partisi adına, almış olduğunuz Demokratik Özerk Kürdistan ilanını koşulsuz olarak destekliyoruz. Bu kararınız tüm halklarımıza kutlu olsun.

Demokratik Özerklik kuşkusuz ki ilk aşamada ve en yakıcı bir şekilde Türkiye Kürdistanı için gerekli bir adımdır. Ancak sizin de belirttiğiniz gibi bu model, siyasi, kültürel ve coğrafi olarak tüm Türkiye için geçerli en doğru çözümdür. Türkiye gibi farklı ulus ve inançların yaşadığı, onların her birinin zengin kültürel mirasına sahip bir ülke bu yol ile ancak daha fazla gelişir ve güçlenir. Demokratik Özerklik ayrımcı değil, tam tersine birleştirici ve geliştirici bir işlev görecektir.

Partimiz politik olarak ulusların kendi kaderini tayin etme hakkı ilkesini savunan bir partidir. Ancak bu kararı ezilen ve sömürülen uluslar kendileri verirler. Ayrılma değil, birlikte yaşama konusunda kendi kararlarını kendileri alırlar. Biz buna ancak saygı duyabiliriz. Türkiye Kürdistanında ve Türkiye'nin değişik bölgelerinde yaşayan Kürt halkı, birlikte yaşama yolunu seçmiştir. Birlikte yaşama kararını almak ve savunmak,ulusal, politik, kültürel ve kimlik haklarının da özgür, demokratik ve eşit şekilde uygulama gerçeğini içerir. Dolayısıyla Kürt halkının en doğal insani hakları olan bu haklara sahip olması gerekmektedir.

Bu noktaya kolay gelinmedi. Kürdistan Özgürlük Hareketinin yaklaşık otuz yıldır sürdürdüğü keskin mücadele olmasaydı bu duruma da gelinemezdi. Türkiye Cumhuriyeti kuruluş baskı, terör ve sömürü altında haklarından yoksun yaşayan Kürtler, 12 Eylül askeri faşist cuntasının baskılarına boyun eğmeyerek, cunta koşullarında isyan ateşini yükseltmişler, binlerce şehit vererek, zorlu bir savaşın sonucunda bu duruma gelmişlerdir. Faşist Evren cuntasının "Türkiye'de Kürt yoktur, dağlarda karda yürürken kart-kurt sesinden dolayı bölgede yaşayan Türklere Kürt diyorlar" ifadeleri veya Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlığının "devlet dairelerinde, tutukevleri ve mahkemelerde türkçeden başka dil kullanılmayacaktır" genelgeleri henüz hafızalardadır. İşte o günlerden bu günlere kolay gelinmedi. Ne oldu da egemen güçler Kürt realitesini kabul etmek zorunda kaldılar ? Ne oldu da adımları bile yasakladıkları bir halka adıyla hitap etmeye başladılar ? Ne oldu da TRT 6 gibi kürtçe yayın yapan devlet kuruluşları oluşturuldu ? Kürt halkı bu hakları zorlu bir savaşın sonucunda adım adım, aşama aşama, şehitler vererek, tırnakları ile kazıyarak elde etti. Egemen ve sömürücü güçler bu tavizleri vermek zorunda kaldı. Nasıl ki "bebek katili" diye hitap ettikleri Abdullah Öcalan ile bugün resmen müzakere yapma durumuna geldikleri gibi.

Türkiye Komünist Partisi ihaneti ve kanı iyi tanır. Ulusal Kurtuluş Savaşının ateşleri içinde kurulan ve ulusal kurtuluş savaşını, toplumsal kurtuluş savaşımına yükseltmek için mücadele ederken kurucuları, ilk Genel Başkanımız Mustafa Suphi ve Merkez Komitesi üyeleri Karadeniz'de hunharca katledilen bir partiyiz. Partimiz 1991 senesinde likidasyona uğradıktan sonra ciddi zorluklar yaşadı. Ancak bugün likidasyon sürecinde bile hiç bir zaman terketmediğimiz savaş alanlarında tekrar toparlanıyoruz, güçleniyoruz. 12 Eylül zindanlarında katledilen Merkez Komitesi üyemiz Diyarbakır doğumlu Deniz yoldaşımıza (Mustafa Hayrullahoğlu) verilmiş sözümüz var. Parti birimlerimiz ve tek tek yoldaşlarımız değişik legal politik partilerde, sendikalarda, demokratik kitle örgütlerinde çalışıyorlar. Bu alanlarda 12 Haziran 2011 seçimleri sürecinde "Emek, Demokrasi ve Özgürlük Blokunu" aktif olarak desteklerdiler. İşyeri, semt ve mahalle parti birimleri Blok adaylarını fiilen destekledi. Partimiz, Kürt Özgürlük Hareketini sınıf savaşımının en aktif ve önemli unsuru olarak değerlendiriyor. Şimdi görev, Kürt Özgürlük Hareketi ile Türkiye İşçi Sınıfı Hareketinin güçlerini birleştirerek ülkede sınıf savaşımını daha da güçlendirmektir. 12 Eylül Cuntası ile geriletelen Türkiye İşçi Sınıfı Hareketi bu birliktelik ile tekrar güçlenecektir. "Emek, Demokrasi ve Özgürlük Blokunun" kalıcı bir Cepheye, biçim olarak Çatı Partisi'ne dönüşmesi bu konuda belirleyici işlev görecektir. Hem ülke çapında demokratik özerklik yaygınlaşır, hem de onun gereği olarak meclisler oluştuğunda sözkonusu Parti bu sürece uygun yapılanması ile TBMM içinde ve bölgesel meclislerde belirleyici rol oynayacaktır. Türkiye Komünist Partisi de örgütlenmesini bu gerçeğe uygun olarak geliştirmektedir. 2009 senesinde kabul edilen "Ulusal Sorun ve Kürt Sorunu konusunda Türkiye Komünist Partisi'nin Güncel Önerisi" belgesi bu yaklaşımımızı yansıtmaktadır.

Bu düşünceler ile Demokratik Özerklik kararınızı tekrar selamlar, Türkiye Cumhuriyeti Hükümetinin ve Devleti'nin 12 Haziran 2011 seçimlerinin sonucunda ortaya çıkan halkların iradesini ayaklar altına alan uygulamalarından en kısa sürede vazgeçmelerini diliyoruz. Bunu yapmadıkları durumda daha zorlu bir süreç sonucunda yine aynı noktaya gelineceğine ve halkların iradesinin hem TBMM'ye yansıtılacağına hem de Kürt halkının demokratik, siyasi haklarının elde edileceğine olan inancımızı tekrar belirtiyoruz.

Dostça selamlarımızla

Türkiye Komünist Partisi
Geçici Merkez Komitesi

23 Temmuz 2011

KEMAL TÜRKLER ARAMIZDA!

Türkiye İşçi Sınıfı'nın yiğit evladı, DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler'i katledilişinin 31. yıldönümünde saygı ile anıyoruz. Kemal Türkler 12 Eylül 1980 faşist cuntasının hazırlığı aşamasında devlet destekli faşist terör çeteleri tarafından şehit edilmiştir. Aradan 30 sene geçtikten sonra, 30 sene içinde somut hiç bir adım atmayan egemen sınıfların hukuk kurumları, davayı zaman aşımına uğradığı gerekçesi ile düşürerek gerçek yüzlerini bir kez daha göstermişlerdir. Onların kendi tetikçilerine sahip çıkmaları doğaldır. Belirleyici olan Türkiye İşçi Sınıfı Hareketinin bu konuda tavrının ne olacağıdır. Kemal Türkler'in katilleri nasıl cezalandırılabilir ? Katilleri koruyanlar ile nasıl hesaplaşılacak ?

Öncelikle Türkiye İşçi Sınıfı Hareketi'nin, onun sendikal örgütü DİSK ve üyesi işkolu sendikalarının daha da güçlendirilmesi, geliştirilmesi gerekmektedir. DİSK ancak ülkenin sorunları konusunda tarafsız kalmazsa, Kemalist statükocu etkiden kurtulursa, 15-16 Haziran'lardaki, DGM ve MESS'e karşı direnişlerdeki kararlılığını tekrar elde ederse gelişip güçlenebilir. 12 Eylül cuntası eliyle başlatılan, Özal yönetimi döneminde geliştirilen ve AKP iktidarı döneminde daha da geliştirilerek sürdürülen çarpık ekonomik gelişme işçi sınıfının yapısında değişiklikler getirmiştir. İşçi sınıfının gözünü kamaştıran, dejenere eden,

„zincirlerinden başka kaybedecek hiçbir şeyi olmayan“ durumdan „kaybedecek bir şeyi varmış“ ruh haline sokan bu politika doğal olarak işçi sınıfının sendikal örgütlenmesinde zayıflıkları beraberinde getirmiştir.

Göç sonucunda İstanbul, Ankara, İzmir gibi metropollere yoksul proletarya akımı olmuştur. Ama aynı zamanda Orta Anadolu ve Türkiye Kürdistan'ında sanayii yatırımları artmıştır. Tarım sanayiinde Ege ve Akdeniz bölgelerinde gelişmeler vardır. Tüm bu alanlarda yeni bir emekçi profili faaliyet halindedir. Emekçilerin önemli bir bölümü, ister kentte ister kırdaki Kürt emekçileri oluşturmaktadır. Metropollerde, varoşlar yoksul Kürt emekçilerinin yerleşim bölgeleridir. İşte İşçi Sınıfının sendikal örgütleri de ancak bu proleter yığınların sorunlarına sahip çıkarlar, onların sözcüsü ve önderi olurlarsa güçlenip gelişebilirler.

Kemal Türkler gibi bir sınıf ve kitle önderi bugün yaşıyor olsa idi, doğal liderlik yeteneği ile bu gerçeği gözardı etmeden işçi sınıfının sendikal hareketinin bu yeni koşullarda gelişmesini ve güçlenmesini birincil görev olarak ele alır, örgütleri bu görevlerle yönlendirirdi.

Eğer bugün Kemal Türkler aramızda diyorsak, Kemal Türkler'in katillerinden ve onları himaye edenlerden hesap soracağız diyorsak, işte tam da o zaman şimdi Türk ve Kürt emekçilerinin

sorunlarına sahip çıkmak zorundayız. İktidarın Türkiye Kürdistanında yürüttüğü topyekün savaşa karşı, Emek, Demokrasi ve Özgürlük Cephesini güçlendirmeliyiz. Kürt Özgürlük Hareketi ile Türkiye İşçi Sınıfı Hareketinin gücünü birleştirmek, somut olarak sorunlar konusunda aktif olmayı gerektirir. Statükocu, Kemalist politikalar, CHP kuyrukçuluğu bu konuda sonuç alınmasına katkıda bulunmaz. DİSK ve bağlı sendikalar, ne denli Barış, Emek, Demokrasi ve Özgürlük güçleri ile birleşirse, Türkiye İşçi Sınıfı Hareketi, Sınıf ve Kitle Sendikacılığı o denli güçlenip gelişecektir. 1 Mayıs 2011'de 1 Mayıs Meydanında kürsüye asılan belge yaşamda karşılığını bulmalıdır.

Kemal Türkler'in anısını yaşatmak, katillerinden hesap sormak ancak bu mücadeleler ile mümkün olacaktır. Partimiz, tüm üye ve sempatanlarını, sendikalardaki aktivistlerini, işyeri ve mahalle parti birimlerini günlük mücadelelerini bu bilinçle geliştirmeye çağırıyor.

Kemal Türkler'i saygıyla anıyoruz. Burjuvazi bilsin ki katilleri cezalandırılana kadar ellerimiz yakalarında olacaktır.

Türkiye Komünist Partisi
22 Temmuz 2011

FUTBOLDA ŞİKE OLAYININ PERDE ARKASI KOMPRADOR FUTBOL ENDÜSTRİSİNE KARŞI TOPLUM İÇİN AMATÖR SPOR !

Türkiye iki haftadır şike olayı ile çalkalanıyor. Her kafadan bir ses çıkıyor. Haberlerde birinci sıradan, gazete manşetlerinden düşüyor. Pek alışılmamış olabilir ama bu konuda bizim de söyleyeceklerimiz var.

Olayı çokyönlü görmek gerekiyor.

Birincisi: Şike „operasyonu“ ile ülkenin gündemi bir anda değiştirilmiştir. Toplum, Emek, Özgürlük ve Demokrasi Bloku milletvekilleri Hatip Dicle ve 5 arkadaşının milletvekilliklerinin YSK tarafından düşürülmesini tartışıyordu. AKP ve CHP içinden bile aykırı sesler yükselmeye başlamıştı. “Madem ki seçtikleri halde meclise girmelerini engelleyeceklerdi, neden adaylık sürecinde veto ettikleri adaylıkları tekrar geri aldılar. Böylece halkın oylarıyla seçilen vekillerin hakları gaspediliyor. Biz kürtlerin birçok istemine karşı olmakla birlikte bu uygulamayı demokrasiye yakıştıramıyoruz” türü söylemler çoğalmaya başlamıştı. AKP iktidarı zorlanmaya başlamıştı. Şike “operasyonu” ile bu tartışma bir anda boyalı görsel ve yazılı basının gündeminden kalktı.

İkincisi: Bu şike bilgileri seçimlerden önce de hükümetin malıymıydı. Bırakın

hükümeti, son haftalarda Süper Lig maçlarını izleyen futbol bilgisi yetersiz insanları bile bariz şike olaylarını dile getiriyorlardı. Hele Türkiye Kupası finalinde yaşananlar her izleyenin ağzını açık bırakan bir nitelikte idi. Ama kendisi de Fenerbahçeli olduğunu ilan eden Başbakan Erdoğan, seçimler öncesi bir tek oyu bile riske atamazdı. Hele hele tüm toplum günlük yaşamında futbol ile yatar futbol ile kalker hale geldikten sonar.

Üçüncüsü: 12 Eylül faşist cunta döneminde, egemen güçler spor ve kültür emperyalizminin yol göstericiliğinde, yığınları apolitize etmek, sorunlarına sahip çıkmalarını engellemek için 70'li yıllarda Güney ve Orta Amerika'da uygulandığı gibi futbol fanatizmine kanalize ettiler. Bu politika çok sistemli bir şekilde geliştirildi ve medya bunun geliştirilmesinde önemli bir rol üstlendi. Yayın hakları milyarlarca satılmaya başlandı, özel şifreli kanallar açıldı.

Dördüncüsü: Artık apolitize edilen, futbol ile yatıp kalkan bu yığınları uzun vadeli kontrol altında tutabilmek için futbol üzerinden kumar müesseseleri geliştirildi. Artık ekonomik zorluk içinde yaşayan, işsiz olan yığınların futboldan kopması mümkün değildi. İddia oyunları ile geleceklerini

kurtarma demagojisi, çaresiz haldeki yoksul emekçiler için “çözüm” olarak sunuldu. İnsanlar ceplerindeki az paraları, çocuklarının rızıklarını İddia oyunlarına, yani spor kumarına yatırdılar. Bu yolla az kazandıklarında geçimlerini idame ettirmeye, kredi kartı borçlarını ödemeye, bakkalda deftere yazdırdıkları günlük alışverişlerini kapatmaya çalıştılar. Dolayısıyla bütün dikkatler futbol etrafında kenetlendi.

Beşincisi ve en önemlisi: Bütün bu yöntemlerle spor ve özellikle futbol bir endüstri, oyuncular da alınıp satılan bir meta haline dönüştürüldü. Aynen Brezilya, Arjantin, Güney Afrika ve benzer ülkelerde olduğu gibi, Türkiye'de ve yurtdışında yaşayan göçmen yoksul gençler spor kompradorları tarafından alınıp yetiştirilerek ticari bir piyasa haline getirildiler. Bu gençler sudan çıkmış balık misali nereden geldiklerini unutup korkunç bir ahlaki deformasyona uğradılar. Ama daha da kötüsü, bu gençlerin ne kadar para kazandıklarını gören yoksul ve dar gelirli aileler kendi çocuklarını bu kategoriye sokmak için hayal içine girdiler. Yine milyonlarca insan bu gelişmelerin dışına düşmemek için futbol alemine kilitlendi.

Futbolda Şike Olayı....(3. sayfadan devam)

Artık grev yapmak, direnmek, örgütlenmek, mücadele etmek değil, İddia oynamak veya oğlunu para kazandıracak bir futbolcu olarak yetiştirmek amaç haline geldi.

Peki ama bütün bu gelişmelerin kazananı kimler ? Sadece ve sadece kapitalistler, burjuvalar, egemen güçler, komprador para babaları. Çünkü bu faaliyetlerin aracı haline dönüşen futbol takımları artık onlar için bir şirket işlevi görüyor.

Kulüplerin başkanlıkları ve yönetimleri için korkunç mücadeleler ve kavgalar gerçekleşiyor. Dikkat edin, bütün kulüplerin yönetim kademeleri iş adamlarından oluşuyor. Cebinde fazla sermayesi olan, kara parası olan, hükümet ile yoğun ihale ilişkisi olanlar aday oluyor, birinden biri seçiliyor ve asıl ondan sonra futbolcu alım satımlarında, ödenen milyarları bulan yayın hakları ile ve kulüplerin ayrıca kurdukları ticari işletmeler ile servetlerine servet katıyorlar. Neki, para kazanıldııkça daha fazla azdırıyor.

Kazançlarına kazanç katmak, milyonlarca tarftarın gücünü siyasi bir güç olarak kullanmak için "sportif başarıları" yani "şampiyonlukları" garantilemek gerekiyor. Bunun da tek bir yolu var: Şike

Türkiye'de spor alanında bir egemen sınıf, bir mafya oluşmuş ve bu güçler devlet ile içiçe geçmişlerdir. Spor bakanları, Federasyon başkanları, bakanlar, başbakan ve yüksek rütbeli askerler, orgeneraller bu sistemin parçalarıdır. Türkiye'de egemen sınıf içinde, statükocu sermaye ile yeni dini sermaye çevreleri arasında bir çelişki söz konusudur. Bunun özü ekonomik ve politiktir. Her alanda olduğu gibi kendi aralarında kozlarını paylaşıyorlar. Güç ve mevzii kazanmaya çalışıyorlar. İşte, polis ve güvenlik teşkilatı, yargı, sağlık ünitelerinin ardından sıra futbol kulüplerine geldi. Bu adım atılmadan önce Türkiye Futbol Federasyonu tepesinde istenilen düzenlemeler yapıldı. Milyonlarca taraftar kimin etki ve yönlendirmesinde olacak, futbol vasıtasıyla elde edilen milyarlarca TL gelir kimler arasında paylaşılacak ? Bütün mesele bu soruların yanıtında gizli.

Komünistler, sosyalist ülkelerde sporun hangi amaçlarla yapıldığını, insan sağlığı ve vücudunun gelişmesine hizmet eden, gerek ulusal anlamda gerekse de uluslararası alanda yaratıcı bir yarışma olarak ele alındığını çok iyi biliyorlar. Sosyalizmde spor amatör ruh ile ve devletin desteği ile geliştirilen bir disiplindir. Bir yaşam biçimidir ve sadece elit bir kesime ait bir meşgale değildir. Toplama mal olan, toplumun bütün birimlerinde yaşanan bir olgudur. Sadece bir tek şey değildir: Ticari bir meta değildir.

Kapitalizm koşullarında, Türkiye'de ne yapmalıyız o zaman ? Bu konsantrasyon sonucunda futbol takımlarının demokratik içerikli taraftar kulüpleri oluşmuştur. Bu dernekler „renkler kardeşler“ , „amatör spor geliştirilmelidir“, „toplum için spor“ belgeleri ile iki yıldır 1 Mayıs'lara da katılıyorlar ve kortejleri her sene daha büyüyor. Fenerbahçe'nin FenerbahCHE, Galatasaray'ın TEK YUMRUK, Beşiktaş'ın ÇARŞI, Trabzonsporlu DEVRİMCİLER ve Anadolu takımlarının benzer taraftar örgütlenmeleri geliştirilmelidir. Ayrıca, komünistler diğer devrimci, demokratik güçler ile birlikte toplum için amatör spor anlayışını buldukları her alanda gençler arasında geliştirmelidirler. Bu tür örgütlenmelere öncülük etmelidirler. Bütün bu süreçlerde de gençlere ve spor ile ilgilenen kesimlere kapitalist anlamda spor anlayışının, kumara dönüşen spor yöntemlerinin yanlışlığını dikkat çekilmelidir. Alternatif olarak toplum sporunun ayrıcalıkları ve özellikleri bıkmadan usanmadan anlatılmalıdır.

Kuşkusuz ki sporun endüstri durumundan çıkıp topluma malolması ancak sosyalist bir düzende mümkündür. Ancak biz bu gerçekleşene kadar toplumun daha fazla çürütülmesine göz yumamayız. Onun için şimdiden bu alanda örgütlenmemizi geliştirmeliyiz. Partimizin genç leventleri, İlerici Gençler, diğer devrimci, demokratik, özgürlükçü gençler ile birlikte günlük mücadelelerinde spora daha fazla önem veriyorlar. Türkiye Komünist Partisi bu uğraşta gençlerin yanındadır.

Türkiye Komünist Partisi

20 Temmuz 2011

**Yoldaşlardan ve Parti birimlerinden
haber, görüş ve öneriler için
Elektronik posta adresimiz:
info@tkp-online.org**

Kavga Sesleri Geliyor Köylerden ve Şehirlerden

Dostlar, Yoldaşlar,

Yer darlığından dolayı tüm mektuplara yer veremiyoruz. Burada yayınlıyıp yanıtlamadığımız mektuplara www.tkp-online.org sitesinde daha geniş yer vereceğiz.

Kimilerinizin eline Atılım ülkede basıldığı boyutta fiilen geçiyor, kiminiz ise siteden okuyor, basıyor ve çevrenize ulaştırıyorsunuz. Atılım'da çıkan yazılar üzerine aldığımız görüşleri, olumlu ve olumsuz tepkileri bize yansıtın. Okuyucu dostlarımızı kendi görüşlerini yazıp bize ulaştırmaya teşvik edin. Hepinizi sevgi ve yoldaşça duygular ile selamlıyoruz.

Sağlıcakla kalın

Atılım kolektifi

1. Mektup:

"İstanbul'dan yazıyorum. Biz kendi bölgemizde hep toplanız. Şimdi bir senedir bu toplantılarımız içerik kazandı. Daha önce partimizi tanımayan gençler ile konuşuyoruz. Onlara eğitim vermek istiyoruz, bize yardımcı olmanızı istiyoruz."

1. Mektuba yanıt:

En doğru çalışmayı yapıyorsunuz. Ancak hem toplanmak, eğitim yapmak ama aynı zamanda günlük mücadelelerin içinde olmak gerekiyor. Aramıza yeni katılan gençlerin kendilerini pratikte geliştirmelerini, sizden eğitimlerde öğrendiklerini, okudukları, çalıştıkları, yaşadıkları alanlarda değerlendirmelerini teşvik edi. Bu amaçla öncelikle yayınlarda çıkan yazılarımızı birlikte okuyup yorumlayın. Sitede parti tarihimize ilgili yazıları birlikte değerlendirin. Önümüzdeki dönemde sitede eğitim programları ve dökümanları yayınlanacak. O zaman bu programları da uygularsınız. Kolay gelsin.

2. Mektup:

"Merhabalar, İzmit'te yaşıyorum, kusura bakmazsanız sizden bir ricam olacak. TKP programı ve TKP tarihi ile ilgili kitapları nereden bulabileceğim konusunda yardımcı olursanız sevinirim. Hoşçakalın... "

2. Mektuba yanıt:

Program ve Parti tarihi ile ilgili yazılar sitede yayınlanacak. Sana ayrıca bu konuda kaynakları doğrudan akaracağız. Önemli olan bu belgeleri nasıl değerlendireceğinizdir. Sana çevrende çalışmamıza uygun gördüğün dostlar ile birlikte bu belgeleri okumak ve değerlendirmektir. Bu toplantılar öncesi kendin hazırlanman gerekeceği için toplantıları da sen yönlendirebileceksin. Başarılar.

3. Mektup:

Akadaşlar merhaba diyelim. Mardin'de, bölgede yapmış olduğumuz araştırma analiz ve tahliller sonucu eski arkadaşlarımız İGD, İKD'li vs. dostlarımız bizden ve partiden istedikleri eğitime yönelik çalışmalar ağırtık vermeleri örnek toplumların incelenmesi,ekonomi politika,felsefe ve devlet ile ilgili eğitim ağırlıklı konuların daha sonrada ulusal sorunla ilgili daha detaylı bilgi verilmesi konusunda istekleri oldu geçici komiteye bildirilmesi istediler."

3. Mektuba yanıt:

Değerli dost. Teşekkür ederiz. Önümüzdeki dönemde eğitim programı ve materyalleri sitede özel bir bölümde yayınlanacak. Ama siz de şimdiden sitede varolan ve yayınlarda bulunan yazıları düzenli olarak biraraya gelip bir eğitim çalışmasına başlayabilirsiniz. Burjuvazinin kesif propoganda yayınları ve "sol" adına liberal veya ulusalcı yorumların etkisinde kalmamak, onlara karşı günlük gelişmelerde sınıfsal bakış açısını geliştirmek için bu bir başlangıç olabilir. Bu arada bölgenizde pratik içinde olmanın önemine de ayrıca değinme gereği duyuyoruz. Bize de bu konudaki deneylerinizi aktarm lütfen.

Çalışmalarımıza başarılar dileriz.